

Behandling. Jeg skal ikke fordybe mig yderligere i de Betragtninger, der bleve fremførte den Gang. For mig staar det saaledes, at den eneste Grund til at forhøje Summen 250,000 Kr. til 465,000, altsaa med 215,000, er at gøre det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfres (Clausen) en Fornøjelse. Nu, det er noget, jeg for mit Vedkommende overmaade gerne gør, naar det ikke er for dyrt. Men det forekommer mig dog, at det er temmelig dyrt at ofre 215,000 Kr. derpaa. Jeg kan ikke se den allerringeste Grund til, naar Regeringen erklærer en Udbedring af Broen til en Beføstning af 250,000 Kr. for forsvaerlig og tilfredsstillende, da at gaa til at ofre 215,000 Kr. mere derpaa. Det er noget, som ellers aldrig sker fra dette Tings Side, og hvis der ikke var denne særlige Grund, vilde jeg betragte det som umuligt, at det kunde ske. Men jeg kan forstaa, at denne særlige Grund er til Stede. Vi saa jo i Fjor, at det ærede Medlem fik 15,000 Kr. om Aaret til sin lolland-falsterste Sukkerfabrik, en Lødbestytelse, som det ellers strider aldeles imod dette Tings Standpunkt nogenstunde at gaa ind paa. Jeg ved aldrig i alle de Aar, jeg har været i Rigsdagen, at man er gaaet ind paa en saadan Lødbestytelse, som man da gik ind paa. Det var ogsaa for at fornøje det ærede Medlem, lige som det vil være Tilfældet her. Jeg vil tillade mig at anbefale, i Henhold til den Diskussion, der fandt Sted her for et Par Dage siden, at man nedsætter Summen 465,000 Kr. til 250,000 Kr.

Ordføreren (Clausen): Skulde det være den eneste Grund til at holde paa det, der er vedtaget, at gøre mig en Fornøjelse, var det vistnok en Grund, der ikke var meget værd for det høje Ting at tage Hensyn til, men der er vist andre Grunde, som kunne være ikke saa lidt vægtigere. Det ærede Medlems Indbendinger mod dette Forslag giver jeg virkelig ikke meget for, lige saa lidt som for hans Paastand om, at man i Fjor forærede mig 15,000 Kr. til Sukkerfabrikken i Nykøbing, den har jo, som alle vide, $\frac{3}{4}$ Dre pr. Bund i Bestytelse og ikke saa meget som $\frac{1}{1000}$ Dre mere. Naar den Slags Paastande skulle gælde for Argumenter, beklager jeg rigtignok, at slige Argumenter skulle føres i Siden for denne Sag. Jeg tror, at der er meget, der taler for at gennemføre det Forslag, som blev vedtaget forleden Dag, og særlig Hensynet til de lolland-falsterste Baner. De betragtes jo i Almindelighed under Forhandlingerne som Anlæg, der bestandig tære paa

Statskassen, men hvorledes ser det ud i Virkeligheden? Paa Finansloven staar der, at man tilskylder 226,000 Kr. paa Grund af Rentegarantien, men det gør man i Virkeligheden ikke. Rentegarantien for de lolland-falsterste Baner gælder for en Kapital af 5,660,000 Kr., Gedsferbanen iberegnet, der er ingen Statsgaranti for dem. Af de 226,000 Kr., som Statskassen tilskylder, gaa de 120,000 paa den Forpagtning, med hvilken Gedsferbanen hviler paa det lolland-falsterste Jærnbaneljestab, som den altsaa tynger Statsgarantien med. Trække vi dem fra, vil man se, at Garantien for disse 5,660,000 Kr. koster Staten 106,000 Kr., hvad der vil sige saa meget som knap 2 pCt. Se vi hen til alle vore Statsbaner, have vi jo et Tab paa ca. 2 pCt. af de Penge, vi have sat i dem, og her er et Tab paa ca. 2 pCt. af Garantien. Men det virkelige Forhold er det, at de lolland-falsterste Baner ere Jødebanner for Statsbanerne mere end nogen anden Privatbane i hele Landet. Da dette Bropørgsmaal for 4 Aar siden var til Forhandling her i Tinget, oplyste jeg gennem Driftsregnskabet, at der fra de lolland-falsterste Baner tilførtes Statsbanerne og droges fra Statsbanerne til dem en saadan Trafik, at det udgjorde 220,000 Kr. aarlig den Gang, hvilke Statsbanerne havde i forøget Indtægt paa Grund af den Jøde, de fik fra de lolland-falsterste Baner. Jeg har ikke efterset Driftsregnskabet i Aar, men jeg tvivler ikke om, at det nu er steget betydeligt. Naar man ser hen til, at det egentlige Tilskud kun er 106,000 Kr., fra det Driften paa Gedsferbanen, vil man se, at man ikke alene har dækket fuldstændig dette Tilskud, men ogsaa har givet et betydeligt Overskud saaledes, at de lolland-falsterste Baner i Virkeligheden altsaa, meget mere end de egentlige Statsbaner give Staten en virkelig Fordel. Nu indvendes det, og det kan med Grund indvendes imod de lolland-falsterste Baner, at Driften er meget kostbar, og ingen kan mere end jeg ønske, at Driftsudgifterne der kunde nedsættes, idet det vilde forøge Fordelene for Statskassen. Ser man altsaa paa de virkelige Forhold, viser det sig, at det slet ikke stiller sig saa ugunstigt med den lolland-falsterste Statsgaranti, som man i Almindelighed betragter det. Naar her nu altsaa er Tale om Forøgelse af Garantien med et Par hundredetusinde Kroner, saa synes det mig, at vi snarere burde tale om de Spørgsmaal, der virkelig kunne have deres store Betæneligheder. Ingen kan sige, i hvilken Udstrækning en Fare om nogle Aar kan indløbe, dersom man bliver ved det he-